

ምዕራፍ 7

በምድር ላይ የሰው ሕይወት ብርቱ ሰልፍ አይደለምን? ወራቱም እንደ ምንደኛ ወራት አይደለምን?

2 ፤ አገልጋይ ጥላ እንደሚመኝ፤ ምንደኛም ደመወዙን እንደሚጠብቅ፤

3 ፤ እንዲሁ ዕጣዬ የከንቱ ወራት ሆነብኝ፤ የድካምም ሌሊት ተወስነችልኝ።

4 ፤ በተኛሁ ጊዜ። መቼ እነሣለሁ? እላለሁ። ሌሊቱ ግን ይረዝማል፤ እስኪነጋ ድረስም እገለባበጣለሁ።

5 ፤ ሥጋዬ ትልና ጓል ለብሶአል፤ ቁርባኔ ያፈከፍካል እንደ ገናም ይመጣላል።

6 ፤ ዘመኔ ከሸማኔ መወርወርያ ይልቅ ይቸኩላል፤ ያለ ተስፋም ያልቃል።

7 ፤ ሕይወቴ እስትንፋስ እንደ ሆነ አስብ፤ ዓይኔ መልካም ነገርን ከእንግዲህ ወዲህ አያይም።

8 ፤ የሚያየኝ ሰው ዓይን ከእንግዲህ ወዲህ አያየኝም፤ ዓይኑህ በእኔ ላይ ይሆናል፤ እኔም አልገኝም።

9 ፤ ደመና ተበትኖ እንደሚጠፋ፤ እንዲሁ ወደ ሲኦል የሚወርድ ዳግመኛ አይወጣም።

10 ፤ ወደ ቤቱ ዳግመኛ አይመለስም፤ ስፍራውም ዳግመኛ አያውቀውም።

11 ፤ ስለዚህም አፌን አልከለክልም፤ በመንፈሴ ጭንቀትን እናገራለሁ፤ በነፍሴ ምሬት በጎዘን እንጐራጐራለሁ።

12 ፤ ጠባቂ ታስነሣብኝ ዘንድ፤ እኔ ባሕር ወይስ አንበሪ ነኝን?

13 ፤ እኔም። አልጋዬ ያጽናናኛል፤ መኝታዬም የጎዘን እንጐራጐራዬን ያቀልልኛል ባለሁ ጊዜ፤

14 ፤ አንተ በሕልም ታስፈራራኛለህ፤ በራእይም ታስደነግጠኛለህ፤

15 ፤ ነፍሴም ከአጥንቴ ይልቅ መታነቅንና ሞትን መረጠች።

16 ፤ ሕይወቴን ናቅኋት፤ ለዘላለም ልኖር አልወድድም። የሕይወቴ ዘመን እስትንፋስ ነውና ተወኝ።

17 ፤ ሰው ምንድር ነው ታከብረው ዘንድ፤ ልብህንስ ትጥልበት ዘንድ፤

18 ፤ ማለዳ ማለዳስ ትጐብኘው ዘንድ፤ ሁልጊዜስ ትፈታተነው ዘንድ?

19 ፤ የማትተወኝ እስከ መቼ ነው? ምራቄንስ እስከውጥ ድረስ የማትለቅቀኝ እስከ መቼ ነው?

20 ፤ ሰውን የምትጠብቅ ሆይ፤ በድዬስ እንደ ሆነ ምን ላድርግልህ? ስለ ምን እኔን ለአንተ ዓላማ አደረግኸኝ? ስለ ምን እኔ ሸክም ሆንሁብህ?

21 ፤ ስለ ምን መተላለፌን ይቅር አትልም? ኃጢአቴንስ ስለ ምን አታስወግድልኝም? አሁን በምድር ውስጥ እተኛለሁ፤ ማለዳ ትፈልገኛለህ፤ አታገኘኝም።